

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь,
твой народ
гаракаецца
Занавісціна,
яснага дня!
М. Багдановіч.

№ 9 (155) ЧЭРВЕНЬ 2013 ГОД

ПОГЛЯД РЕДАКТАРА

ШУМІЛІНЦАЎ НЕПАКОІЦЬ РОСТ ЦЭН

АХОВА ПРЫРОДЫ

РЭКОРДНАЯ “ПРЭМІЯ” ДЛЯ БРАКАНЬЕРА

Рост коштаў на тавары і паслугі па-ранейшаму застаецца галоўнай праблемай, якая хвалюе насельніцтва Шуміліншчыны. Як паказалі вынікі апытання, праведзенага ў траўні супрацоўнікамі райвыканкама, гэта праблема турбуе 62% грамадзян раёна.

Больш за ўсё ў мінулым месяцы шумілінцаў хвалявала павелічэнне цэн на тавары і паслугі. Раней рэспандэнты выказвалі незадаволенасць падвышэннем коштаў у мясцовых крамах, асабліва на дзіцячыя тавары і харчаванне. Таксама згадвалі падаражэнне дзіцячых тавараў, мыйных сродкаў, будаўнічых матэрыялаў, адзення, абутку, электратавараў і бытавых прыбораў.

Тым часам 36% апытаных адзначылі дрэнны стан дарог у раёне, 32% занепакоены слабым развіццём прамысловага сектара эканомікі. На чацвёртай пазіцыі (30% рэспандэнтаў) аказалася праблемная сітуацыя ў сістэме аховы здароўя, а 28% удзельнікаў апытання лічаць найбольш негатыўнай з’явай п’янства і алкагалізм. Па праблемным пытаннем зароботнай платы, стварэння новых рабочых месцаў, навядзення парадку на зямлі выказаліся 24% анкетуемых. Нізкі ўзровень культуры не задавальняе 20%, а 14% бачаць праблемы ў беспрацоўі, 12% хвалюцца за лёс гадавання моладзі.

Трэба дадаць, што вынікі падобных анкетаванняў з большага адпавядаюць настрою беларусаў па ўсёй краіне. Паводле даных сацыялагічнага маніторынгу Інстытута сацыялогіі Нацыянальнай акадэміі навук, больш як 60% жыхароў Беларусі хвалюе праблема цэн на прадукты харчавання і тавары першай неабходнасці. У разгар крызісу, да восені 2011 года, праблема цэн на тавары першай неабходнасці хвалявала ўжо 71,5% жыхароў Беларусі. Летась гэта праблема хвалявала 61,1% беларусаў.

Згодна з праведзеным у 12 малых гарадах краіны ў пачатку 2013 года сацыялагічным апытаннем, кожная пятая сям’я траціць на прадукты харчавання ад 70% да 90% сямейнага бюджэту. У кожнай трэцяй сям’і расходы на прадукты харчавання складаюць ад 50% да 70% і толькі 5% сям’яў расходуюць на прадукты харчавання менш як 30% сямейнага бюджэту.

Аднак нягледзячы на высілкі ўладаў пакантролінадсітуацыяй, яны самі зноў вымушаны падумаць цэны. Урад ужо двойчы з пачатку года вельмі істотна

падняў тарыфы на электраэнергію, увёў нормы спажывання і на газ – так што некаторым давядзецца плаціць шматкроць больш, чым раней. А з першага чэрвеня электрычнасць зноў даражэе на 15,7%.

Каментуючы сітуацыю, прадстаўнікі розных службаў раёна тлумачаць неспрыяльнымі для развіцця эканомікі два асноўныя фактары: адсутнасць бюджэтных сродкаў і дэфіцыт кадраў. Да прыкладу, наша дарожная арганізацыя ДРСУ-204 ужо тры гады не займаецца капітальным рамонтам дарог – няма фінансавання. Між іншым, у раёне 86% дарог лічацца з прайшоўшым тэрмінам рамонту. У раённым шпіталі кожны год не хапае ад 15 да 20 урачоў і медсясцёр. Праўда, намеснік старшыні Шумілінскага райвыканкама Анатоль Зайцаў заверыў, што сёлета да нас прыедуць 5 урачоў, 8 фельчараў-акушэраў, 6 медсясцёр і адзін фельчар-лабарант. Аднак хто дасць гарантыю, што праз пару год большасць з іх зноў не збягуць з раёна у пошуках лепшага месца?

Аляксандр Шчамлёў

ГРАМАДСТВА І ЗАКОН

НА СВАБОДЗЕ ЦЯЖКА ЖЫЦЬ. У ТУРМЕ БУДЗЕ ЛЯГЧЭЙ?

Напрыканцы траўня адбылося сумеснае пасяджэнне раённай камісіі па прафілактыцы п’янства і правапарушэнняў і раённага савета грамадскіх пунктаў аховы парадку. Парадак дня аказаўся даволі насычаным і ўключаў у сябе разгляд спраў двух дзесяткаў асобаў, якія вядуць асацыяльны лад жыцця.

Беларусь, бадай, што ці не адзіная краіна на постсавецкай прасторы, дзе ўлады, грамадскасць, кіраўніцтва дзяржаўных прадпрыемстваў і адказныя асобы розных службаў выходзяць дарослых грамадзян, якія нашкодзілі, нібы тыя цяжкія падлеткі пераходнага узросту. Дарослы інфантылізм стаў нормай нашага грамадства, і, як правапарушальнікам, так і ўладам падабаецца гульня ў шкодлівых дзяцей і выхавачеляў.

Безумоўна, важны момант у рабоце мясцовага самакіравання – гэта пастаянныя, цесныя ўзаемаадносіны з насельніцтвам, вывучэнне праблем людзей не толькі на паперах, а ў непасрэдных стасунках, забавязковым выездам на месца. Аднак наколькі эфектыўныя падобныя метады работы грамадскіх камісій? І хто яны, асацыяльныя антыгероі нашага часу, якія самі не жадаюць жыць па людску і атручваюць жыццё прыстойным людзям? Зараз няма сэнсу спыняцца на кожным паасобку, запрошаных на сумеснае пасяджэнне назіральнай камісіі і савета аховы правапарадку, якіх было каля дваццаці чалавек. Можна адзначыць, што ўсе яны прыкладна на адзін твар: злоўжываюць спіртным, не жадаюць працаваць, вядуць асацыяльны лад жыцця, маюць запазычанасць па Дэкрэту № 18, сістэматычна прагульваюць, сямейныя дэбашыры і вулічныя хуліганы, маюць судзімасці.

Здаецца, на гэты раз ў чыноўнікаў цяргненне лопнула. Мінулі тыя часы, калі правапарушальнікі гатовы былі літаральна праваліцца пад зямлю ад

сораму за свае ганебныя ўчынкі. Зараз кантынгент пайшоў другі, праўляюць характар зусім у адваротным накірунку – гэтыя з нейкім нахабствам заяўляюць, маўляў, хто вы такія, каб мяне выходзіць? Што вы зрабілі, каб даць мне дабротнае жыллё, лёгкую працу і высокую зарплату?

Гаворка ў актавай зале Шумілінскага райаграсервісу, якую распачаў намеснік старшыні райвыканкама Анатоль Зайцаў, вялася жорсткая і асудальная. І сапраўды, колькі можа цягнуцца “паслужны спіс” “подзвігаў” дарослых правапарушальнікаў? Адзін мужчына ці не пяць разоў хадзіў па крывой дарожцы: бадзёўся па вуліцах райцэнтра ў нецвярозым выглядзе, скандаляў, агрэсію скіраваў і на сям’ю: біў жонку і дзяцей, карацей кажучы, вёў распусны лад жыцця. І гэта няпоўны пералік тых учынкаў, якія трапілі ў поле зроку міліцыі.

Асабліва неспакойная сітуацыя склалася ў гэтых званных рабочых інтэрнатах. Яны і раней, у савецкія часы пакінулі аб сабе вельмі нядобраую славу ў жыхароў раёна. Роботнікі прамысловых прадпрыемстваў з сям’ямі, якія пражывалі там “часова” ў чаканні асобнай кватэры ў новабудуемых цэлымі дзесяцігоддзямі нацярапеліся ад прыгодаў асацыяльных асобаў. Цяпер палова інтэрнатаў перададзена на баланс УП ЖКГ, а што змянілася? На днях у адным з інтэрнатаў райцэнтра п’яная сварка закончылася панажойшчынай. Палюбоўнік адной жанчыны цяжка параніў яе мужа. Нападніка ўзялі пад варту. Аднак оргі з удзелаў бамжоў

і крымінальнай па-ранейшаму працягваюцца. І жыхары інтэрната ўжо стаміліся чакаць, калі мясцовыя ўлады навядуць там парадак і забяспечаць спакойнае жыццё. Незразумела, чаму даюць жыллё тым, хто нідзе не працуе, ператварыў кватэру ў прытон для розных адкідаў грамадства?

Па ўсяму бачна, што ніякага памкнення да нармальнага жыцця тыя два дзесяткі грамадзян, запрошаных на перавыхаванне не праўляюць. Хіба што адзін з іх нядаўна працаваў дзесьці ў суседняй Расіі. Праўда, яшчэ адзін мужчына здолеў сам папрасіцца на працу на жывёлагадоўчы комплекс у бліжэйшую гаспадарку. Астатніх асабісты лёс зусім не цікавіў. Тыя асобы, якія вызваліліся з турмы, таксама не гараць жаданнем працаваць, у тым ліку і жанчыны. Адна жанчына вярнулася з турмы і “адпачывае” ужо некалькі месяцаў. Ад пракурора раёна Яўгена Гуляева прагучала прапанова ўладкаваць нядбайную асобу ў жаночы манастыр. Магчыма там яна знойдзе шлях да выпраўлення.

Увогуле, шансаў на выпраўленне ў гэтай кагорце правапарушальнікаў практычна не засталася. У іх на асабістым рахунку застаўся толькі адзін крок на крывую дарожку, а далей – турма. Дарэчы, з пачатку года ў раёне зарэгістравана 106 злачынстваў, 71% з іх – здзейснена паўторна. Выходзіць так, што калі турма не выпраўляе злодзеяў, тады якая эфектыўнасць работы грамадскіх камісій па прафілактыцы злачыннасці на свабодзе?

Алесь Шумскі

Аб’ява

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бясплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

Рэдакцыя «Світанка» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.

Калі парушаны вашы правы спажываўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Світанка».

Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабяжавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам

“СВІТАНАК” У ІНТЭРНЭЦЕ

Наша газета стала размяшчацца на партале <http://kamunikat.org/>, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спрамаваць са старонкі: <http://kamunikat.org/svitanak.html>, што ў каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання яшчэ да з’яўлення газеты на паперы.

ДЭМАГРАФІЧНАЯ СІТУАЦЫЯ

У КРАСАВІКУ ПАМЕРЛА ЛЮДЗЕЙ АМАЛЬ
УДВАЯ БОЛЬШ, ЧЫМ НАРАДЗІЛАСЯ

У красавіку бягучага года на Шуміліншчыне нарадзілася 18 дзяцей, а пайшлі з жыцця 32 чалавекі. На першае траўня 2013 года ў Шумілінскім раёне налічвалася 19 тысяч 20 чалавек. За адпаведны перыяд мінулага года ў раёне было 19 тысяч 245 чалавек.

Такім чынам, адмоўнае сальда па нараджальнасці, зафіксаванае ў 90-х гадах мінулага стагоддзя, застаецца і дагэтуль. І нягледзячы на тое, што колькасць народжаных у апошнія гады пачала крыху расці, дэмаграфічнага плюса раён не мае і сёлета. Памірае, на жаль, і цяпер удвая больш людзей, чым нараджаецца. Калі гаварыць пра каэфіцыент агульнай смяротнасці, то ён пакуль намнога перавышае абласны, які на Віцебшчыне дасягнуў 16,7 на адну тысячу насельніцтва. Але гэта самы высокі каэфіцыент сярод іншых абласцей. Прычым сярэдняе па Рэспубліцы паказчык каэфіцыента агульнай смяротнасці не перавышае 14,5. У 2011 годзе каэфіцыент смяротнасці ў Шумілінскім раёне дасягнуў лічбы ў 22,6, а ў 2010 годзе быў яшчэ большым – 23,7.

Пяцёра дзетак нарадзілася ў красавіку ў гарадскім пасёлку Шуміліна. На тэрыторыі Обальскага сельсавета з’явілася на свет сямёра немаўлят, па аднаму ў СветласельскіміКаўлякоўскім. Чацвёрэ навароджаных было зарэгістравана ў Лаўжанскім сельвыканкаме, а на тэрыторыі

Мікалаёўскага, Дабейскага, Мішневіцкага і Сіроцінскага сельсаветах не нарадзілася ніводнага немаўляці.

Больш прывабнай выглядае статыстыка шлюбаў. Аформілі шлюб за красавік 7 пар. Судом Шумілінскага раёна была разгледжана адна грамадзянская справа аб скасаванні шлюбу па ініцыятыве жанчыны. Па 10 справах сем’ям быў вызначаны трохмесячны тэрмін для прымірэння. Адною сямейнай пары скасавалі шлюб работнікі загса.

У красавіку памерлі 32 чалавекі, у тым ліку шэсць чалавек з іх – працаздольнага ўзросту. У структуры прычын смяротнасці ад захворванняў лідзіравалі хваробы сістэмы кровазвароту (памерла 14 чалавек), хваробы новаўтварэння (3 выпадкі), ад старасці – 6 чалавек. Пяць чалавек заўчасна загінулі ад знешніх прычын: адзін суіцыд, чацвёрэ атрымалі смяротныя траўмы. Як заўважана, па гэтых прычынах шумілінцаў гінуць меней не стала. Найбольш сумная статыстыка і па няшчасных выпадках, суіцыду, атручванню сурагатнымі алкагольнымі напоямі.

Як сцвярджаюць медыкі раёна, смяротнасць як дэмаграфічны паказчык не з’яўляецца непасрэдна кіруемым працэсам. Уздзеянне на яго заўсёды спалучана з доўгачасовымі медыцынскімі, сацыяльнымі і іншымі праграмамі. Таму невялікі прырост нараджальнасці, які назіраецца ў апошнія шэсць гадоў, абумоўлены дынамікай узроставага складу і таму не можа расцэньвацца як устойлівая тэндэнцыя стабілізацыі дэмаграфічнай сітуацыі. Працяглае зніжэнне ўзроўню нараджальнасці прывяло да дэфармацыі ўзроставай структуры насельніцтва, якая праявілася вельмі высокім узроўнем дэмаграфічнага старэння. Дарэчы, калі параўнаць сёлетнія лічбы з леташнімі, то можна ўбачыць, што сярод гарадскіх жыхароў адзначаецца павелічэнне нараджальнасці, але разам з тым назіраецца і адмоўны натуральны прырост; у сельскай мясцовасці побач з павелічэннем нараджальнасці таксама ўзрасла і смяротнасць.

Алесь Прыбярэжны

РЫНАК ПРАЦЫ

ВЫБАР РАБОЧЫХ МЕСЦАЎ У РАЁНЕ ЁСЦЬ

Даўно заўважана, што на рынку працы ў Шумілінскім раёне вакансій удва спаловай разы болей, чым афіцыйна зарэгістраваных беспрацоўных. Аднак беспрацоўе па-ранейшаму існуе. Пашыраецца негатыўная тэндэнцыя – колькасць вакансій расце, выбар рабочых месцаў ёсць, але жадаючых іх заняць не знаходзіцца, як з ліку беспрацоўных, так і з ліку зацікаўленых працаўнікоў.

На першае чэрвеня гэтага года на 91 афіцыйна зарэгістраванага беспрацоўнага рынак працы налічвае больш за 230 вакансій. Прычыны вялікай колькасці незапатрабаваных рабочых месцаў розныя. Адна з іх – адсутнасць у беспрацоўных патрэбнай кваліфікацыі, у той час, як працоўны рынак патрабуе высокакваліфікаваных спецыялістаў. Аднак рабочыя прафесіі ўсё ж такі складаюць пераважную большасць вакансій. Датагожжахоўваецца тэндэнцыя перавышэння колькасці звольненых работнікаў над прынятымі. Найбольш масавыя спецыяльнасці патрабуюцца ў сельскагаспадарчай галіне. У гаспадаркі запрашаюцца жывёлаводы, аператары машыннага даення, вадзіцелі, механікі, токары, электрамонтёры, сталяры, падсобныя рабочыя.

Востра адчуваецца дэфіцыт кадрў і ў спецыялістах высокай кваліфікацыі. Да прыкладу, патрабуюцца галоўны заатэхнік і заатэхнік ў “Прыазёрны мір”, заатэхнік – у “Сіроцінскі”. Галоўныя інжынеры, інжынеры,

інжынеры-электрыкі, механікі запрашаюцца ў “Прыазёрны мір”, “Прыдзвінскі”, “Ляжні”, “Сіроцінскі”. Ветурачы і аграномы патрабуюцца ў “Прыдзвінскі”, “Райаграсервіс”. Прамысловае прадпрыемства “Вітконпрадукт” запрашае на работу апрацоўшчыкаў птушкі, машыністаў мыечных машын і фасоўшчыкаў.

Як заўжды, многа вакансій незапатрабаваных ў жыллёва-камунальнай гаспадарцы. Камунальная служба прапаноўвае работу інжынерам, бухгалтару, майстру (“Водаканал”), рабочым: слесару, рабочаму па абкошу, рабочаму па комплекснай уборцы, трактарысту, машыністу помпавых устаноў, машыністу кацельні (Башні).

Недахоп кадрў адчувае Шумілінскі лясгас. Тут шукаюць нават намесніка дырэктара па ідэалагічнай рабоце. Усяго маецца больш за дваццаць свабодных вакансій: эканамісты, інжынер-лесапатолаг, майстар лесу, памочнік ляснічага, токар, вальшчык лесу, леснікі, муляр і іншыя.

Усе без выключэння галіны эканомікі раёна маюць

вялікую патрэбу ў маладых спецыялістах – толькі маладыя, энергічныя, адукаваныя кадры здольны наладзіць вытворчасць на ўзроўні еўрапейскіх стандартаў, зняць сацыяльную напружанасць, вылезці з дэмаграфічнай ямы.

На першы погляд, сітуацыя з забеспячэннем спецыялістамі, якія закончылі сярэднія спецыяльныя і вышэйшыя ўстановы адукацыі, паляпшаецца. Накіравана неабходная колькасць заявак, размеркавана ў раён патрэбная лічба выпускнікоў.

Але на жаль, практыка мінулых гадоў паказвае, што трэць з прыбыўшых маладых спецыялістаў тут жа выбываюць (у армію, у дэкрэтны адпачынак, некаторыя паступаюць на дзённае навучанне вышэйшых ступеняў навучання). Вось і атрымліваецца зачараванае кола: як, скажам, не было агранома, так і зноў няма. Дарэчы, менавіта сярод маладых бягучасць кадрў у некаторых арганізацыях дасягае аж да 50%. І чым прывабіць маладога спецыяліста ў раён, асабліва на вёску, кіраўнікі не ведаюць.

С. Горкі

ТЭРЫТОРЫЯ ДАБРА

З ГУМАНІТАРНАЙ
ДАПАМОГАЙ ЗАВІТАЛІ
ВАЛАНЦЁРЫ Ў БАЛЬНІЦУ
СЯСТРЫНСКАГА ДОГЛЯДУ

Дабрачынная міласэрдная акцыя адбылася ў Мікалаёўскай бальніцы. Матэрыяльную падтрымку састарэлым пацыентам аказалі мясцовыя валанцёры з грамадскага аб’яднання Беларускага таварыства інвалідаў па зроку.

У гэтай медыцынскай установе на пажыццёвае знаходжанне ўладкаваны адзінокія, нямоглыя, састарэлыя людзі з нашага Шумілінскага раёна. У бальніцы акрамя старых людзей медыцынскімі сёстрамі абслугоўваюцца інваліды – прасцей кажучы, людзі, за якімі патрэбны пастаянны догляд. Перадусім з абласнога аддзялення таварыства інвалідаў на раён выдзелілі 320 кілаграмаў гуманітарнай дапамогі. Дапамога, у асноўным адзенне, была размеркавана сярод маламаёмых людзей, пенсіянераў, састарэлых, інвалідаў.

Пасля чаго сябры мясцовай арганізацыі інвалідаў вырашылі сваімі сіламі дапамагчы пацыентам Мікалаёўскай бальніцы. Акцыя з гуманітарнай місіяй праводзілася ўпершыню

– да гэтага валанцёры праводзілі розныя конкурсы і забаўляльныя мерапрыемствы. Усе сябры суполкі (усяго 57 чалавек) актыўна падтрымалі новую ініцыятыву. Да акцыі падключыліся і прыхажане касцёла Маці Божай Фацімскай. Актывісты збіралі рознае зімовае і летняе адзенне: кофты, штаны, сукенкі, курткі.

У Мікалаёўскую бальніцу не так часта завітваюць госці. Таму і пражываючыя, і медперсанал заўсёды рады ўвазе і клопату. Адзенне для хворых аказалася патрэбным. А для састарэлых нават добрае слова сагравае душу, узнімае настрой. Тым больш, што ў нашым сённяшнім мітуслівым жыцці павага адзін да аднаго, чулівыя адносіны, узаемаразуменне, бадай адзінае, што робіць чалавека чалавекам.

Я. Вайтовіч

КНІГА СКАРГАЎ

ГРОШЫ ЗА ЦЯЛЯТ
ЖЫХАРЫ З СІРОЦІНА
ЧАКАЮЦЬ ДВА МЕСЯЦЫ

Некалькі вяскоўцаў з вёскі Сіроціна нядаўна апынуліся ў даволі складанай сітуацыі. Пасля продажу сваіх цялят закупшчыкам з ААТ “Лаўжанскае” ім давялося чакаць сваіх грошаў некалькі месяцаў.

Як расказалі сяльчане, у вёсцы Сіроціна куплялі цялят закупшчыкі з ААТ “Лаўжанскае”. Людзі прадалі ім сваіх бычкоў на гадоўлю, а ім узамен выдалі квітанцыю ды абяцалі заплаціць грошы толькі ў канцы месяца. Але мінуў адзін месяц, другі, трэці пайшоў... сяльчане абарвалі тэлефоны саўгаснай бухгалтэрыі, але адтуль пачулі толькі адны абяцанкі, маўляў, грошы выплацім у канцы месяца. Якого месяца?

Устрыжованыя здатчыкі пачалі шукаць справядлівасці ў розных інстанцыях. Справа сур’ёзная: на вёсцы заробкі адносна невысокія, а тут яшчэ людзям за свае кроўныя трэба хвалявацца, на чым не спаць – калі аддадуць і ці аддадуць увогуле?

Насцярожвае той факт, што кіраўніцтва гаспадаркі “Лаўжанскае” яшчэ напрыканцы сакавіка заверыла, што на закуп цялят з дзяржаўнага бюджэту адмыслова было выдзелена 500 мільёнаў рублёў. Апроч таго, цялят абяцалі прымаць і іншыя гаспадаркі – за кілаграм

жывой вагі выплочваць па 27 тысяч рублёў, плюс ў дадатак па 2480 рублёў за 1 кг павінна была даплаціць дзяржава. А ў ААТ “Лаўжанскае” за кожны кілаграм жывой вагі даюць яшчэ і па аднаму кілаграму зернефуражу

Пагнаўшыся за прывабнай прапановай, вяскоўцы і здалі сваіх цялят у гэтую гаспадарку. А ўзамен – новыя абяцанкі па тэлефоне. Скаргі дайшлі да старшыні райвыканкама Уладзіміра Кураннога, які на апошняй рабочай нарадзе даў даручэнне раённай управе сельскай гаспадаркі тэрмінова разлічыцца з насельніцтвам. Па ўсяму відаць, калгасна-саўгасная сістэма пад новай шыльдай акцыянерных таварыстваў па сутнасці не змянілася з савецкіх часоў. І сапраўды, калі іх кіраўнікі прывыклі гадамі не разлічвацца з дзяржавай за новую тэхніку, насенне, паліва, не вяртаць ураду і прэзідэнту крэдыты, тады чаму яны павінны разлічвацца з простымі сялянамі за асабістых цялят?

Уладзімір Амбросаў

НАША БУДУЧЫНЯ

ПРОЕКТ ПУТИНА
ОТСЕКАЕТ БЕЛАРУСЬ ОТ ЕВРОПЫ

На международной арене Минска хронически не «климатит». На сей раз Александр Лукашенко не долетел до Бишкека и не решил вопросы с Путиным в Астане. Короче, сплошные «не». Зато продолжает решать свои вопросы российский президент. В Астане 29 мая лидеры России, Казахстана и Беларуси договорились, что уже к 1 мая следующего года будут готовы проекты документов о создании Евразийского экономического союза.

Владимиру Путину крайне важно, чтобы этот престижный для него проект был запущен в срок, 1 января 2015 года, без сучка и задоринки. Белорусский же партнер в своем фирменном стиле рассчитывает на предоплату за интеграционную лояльность. Но пока Россия не торопится быть щедрой душой. На встрече лидеров тройки в Астане Лукашенко был вынужден дать добро на продолжение евразийского проекта, однако при этом вернулся домой без подарков.

Москва требует платить по счетам

Сначала наблюдатели прогнозировали, что Путин и Лукашенко потолкуют об острых двусторонних проблемах на саммите ОДКБ в Бишкеке, но туда белорусский официальный лидер лететь передумал. Как дружно предполагают эксперты — из-за натянутых отношений с хозяевами мероприятия по причине укравательства в Беларуси свергнутого киргизского президента Курманбека Бакиева.

Обидно: как недавно выяснилось, именно с подачи Кремля и Вашингтона в 2010 году Лукашенко приютил ставшего вдруг безработным коллегу, но большие державы умыли руки, а гостеприимному хозяину приходится отдуваться.

Короче, Бишкек накрылся. Но и в Астане, судя по всему, Лукашенко с Путиным пересечься тет-а-тет не удалось. По крайней мере, официально сообщается лишь об отдельной встрече белорусского руководителя с казахстанским коллегой.

«Путин в очередной раз хочет воспитать Лукашенко, потому что тот не выполняет обязательств по части приватизации», — считает Валерий Карбалевиц, эксперт аналитического центра «Стратегия» (Минск). В комментарии для Naviny.by аналитик подчеркнул: конфликтность является органической частью белорусско-российских отношений, так что здесь — ничего нового.

Между тем по-прежнему висит в воздухе нефтяной баланс: Москва дозирует поставки поквартально, понуждая таким образом к уступке активов. Не торопится Кремль давать и запрошенный Минск кредит на модернизацию. Если и дадут, то под так называемые совместные проекты типа МАЗ —

КамАЗ, то есть, если без камуфляжа, под ту же сдачу активов.

Евразийская интеграция: шипов все больше, розами не пахнет

В общем, Москва прижимает, а вот пользы от громко рекламированной экономической интеграции пока кот наплакал. Зато шипов вылезает все больше. На сегодня российский рынок для белорусской продукции сжимается, и это, по прогнозам, станет долговременной тенденцией. Большие проблемы со сбытом МАЗов, а спутниковые снимки скопившихся за оградой МТЗ тракторов просто повергают в ужас (поговаривают о 20 тысячах машин, которые некуда девать).

Между тем России, вступившей в ВТО, своя рубашка ближе к телу. И на днях первый вице-премьер Беларуси Владимир Семашко на докладе главе государства посетовал, что с 1 января Россия вступила в ВТО, а российский рынок для нас один из основных, особенно что касается продукции машиностроения. И мы уже в полной мере хлебнули негативных моментов, оказавшись по факту в ВТО, поскольку мы находимся в Таможенном союзе.

Отдельный вопрос, конечно: а почему Беларусь уже почти двадцать лет мыслится со вступлением в ВТО? Все воевали с проклятыми буржуинами, от которых теперь напрямую зависит, насколько быстро туда примут. Впрочем, и после принятия врата рая не откроются — напротив, дешевый зарубежный товар может окончательно задавить нерформированные отечественные производства. Все это — расплата за пресловутую «стабильность», которая обернулась застоём, выпадением из мировых экономических процессов.

От России ждуть проплаты

По прогнозам Карбалевица, документы о создании Евразийского союза, скорее всего, подпишут в намеченные сроки, но вот выполнять обязательства стороны будут в лучшем случае лишь в той степени, в какой им это выгодно.

На сегодня, отмечает эксперт, партнеры никак не могут перейти от таможенного союза к экономическому, то есть обеспечить, в частности, свободное передвижение товаров. Беларусь,

например, ставит барьеры российской продукции, и наоборот. «А что будет, когда дойдет очередь до реального согласования макроэкономической политики?» — задается вопросом эксперт. «Трудно говорить даже об экономическом союзе, не говоря уж о политической», — резюмировал Карбалевиц.

В сухом же остатке после Астаны то, что идею Евразийского союза «пока никто на корню не резал», отметил в комментарии для Naviny.by аналитик BISS (Вильнюс) Андрей Елисеев. По его мнению, пока успехи евразийской интеграции не стоит преувеличивать, так как даже в сфере торговли не все препятствия ликвидированы.

Дальнейший прогресс в рамках тройки будет зависеть от того, «насколько хорошие компенсаторные меры предоставит Россия» Беларуси и Казахстану, считает аналитик. В частности, последние заинтересованы, чтобы казахстанская нефть по российским трубам шла на переработку на белорусские НПЗ.

Украина — в Европу, Беларусь — в Азию

Да, кое-какие выгоды можно будет урвать. Но завыка в том, что евразийская интеграция отсекает Беларусь возможность подписать в перспективе соглашения об ассоциации и зоне свободной торговли с ЕС — то самое, которое по осени на Вильнюсском саммите «Восточного партнерства» может подписать Украина. Нельзя сидеть на двух стульях.

И хотя Киев в лице Виктора Януковича, которого умасливали в Астане, маневрирует (стараясь, в частности, выторговать дешевый российский газ), «пока не видно, что Киев готов сменить вектор интеграции», говорит Елисеев. Статус же наблюдателя в Таможенном союзе, который собираются дать Украине, будет символическим, считает аналитик.

Московский «Коммерсант» в репортаже из Астаны по традиции слил пикантную инфу из кулуаров: после трудных переговоров Лукашенко, полагая, что микрофон выключен, обронил: «Янукович к нам, видимо, уже никогда не приедет».

Да, Украина, пусть и со скрипом, выбирает, похоже, Европу. Беларусь пока сползает в Азию.

<http://naviny.by>
Александр Класковский

ЭКАНАМІЧНЫ СТАН

МВФ РАСЧАРАВАНЫ.
ГАЛАВАКРУЖЭНЬЕМ АД
ПОСЬПЕХАЎ

Міжнародны валютны фонд абнародаваў высновы свайго аналізу эканамічнага стану Беларусі. Такія справаздачы Фонд робіць раз на год, на падставе вивучэння сытуацыі і абмеркавання з ўладамі адпаведнай краіны.

У справаздачы канстатуюцца, што пасьля крызісу 2011 году эканоміка РБ стабілізавалася напачатку 2012 году. Меры, прынятыя ўрадам, прывялі да стабілізацыі абменнага курсу, зніжэння інфляцыі, палепшыўся плацёжны баянс, у тым ліку і за кошт гандлю растваральнікамі.

Аднак імкненне забяспечыць заплянаваны рост ВУП і рост рэальных зарабкаў, які значна перавышаў рост прадукцыйнасьці працы, прывялі да вяртання нестабільнасьці і захавання інфляцыі на высокім узроўні — адзначаецца ў дакладзе МВФ.

У ім таксама ўхваляюцца меры ў сфэры структурных рэформаў, у прыватнасьці, крокі ў падатковай рэформе і прыняццё новага закону аб банкруцтве.

Выканаўчы дырэктары Фонду выказалі занепакоенасьць тым, што беларускія ўлады імкнуцца адначасна выканаць несумяшчальны адзін з адным паказьнікі росту ВУП і ўтрыманьня інфляцыі на нізкім узроўні. Фонд рэкамендуе працягваць скарачаць мэтавае фінансаваньне і абмежаваць рост намінальных зарабкаў паказьнікам тэмпу інфляцыі, іншымі словамі, не дапускаць росту рэальных зарабкаў дзеля аднаўленьня страчанай канкурэнтаздольнасьці.

МВФ таксама гаворыць пра неабходнасьць комплекснай праграмы рэформаў, якая б уключала ў сябе лібэралізацыю цэнаў, прыватызацыю, рэструктурызацыю дзяржпрадпрыемстваў і адрасныя сыстэмы сацыяльнай абароны.

Да дакладу прыкладаецца табліца рызыкаў для беларускай эканомікі. Тры зь іх ацэньваюцца як высокія.

1. Зьмякчэньне палітыкі для дасягненьня вызначанага ўрадам паказьніку росту ВУП на 8,5% паставіць пад пагрозу макразэканамічную стабільнасьць.

2. Беларусь мае высокія патрэбы ў валавым фінансаваньні на 2013-

2014 гады. Недаатрыманы зьнешняга фінансаваньня прывядзе да далейшага скарачэньня рэзэрваў і ўзмацненьня рызыкі ціску на абменны курс.

3. Пагаршэньне ўмоваў зьнешняга гандлю прывядзе да пагаршэньня плацёжнага баянсу і далейшаму павялічэньня патрэбаў у зьнешнім фінансаваньні.

Мы папрасілі пракамэнтаваць гэты дакумэнт эканаміста Сяргея Чалага.

Чалы: Калі коратка, то Фонд расчараваны. Яны канстатуюць, што ў нас было галавакружэньне ад посьпехаў. У першай палове 2012 году мы мелі станоўчыя наступствы жорсткай посткрызіснай палітыкі. Але пасьля гэта ганашы ўлады вырашылі, што можна нічога не рабіць і вярнуліся да старых практык — да штучнага стымуляваньня ўнутранага росту зарабкаў у параняны з прадукцыйнасьцю працы і мяккай грашовай палітыкі. Калі прыбраць дыпляматычныя фразы, за дакладу вынікае, што на працягу 2012 году мы бяздарна прамантачылі вакно магчымасьцяў. І зноў пачынае наступаць на тыя ж граблі, якія выклікалі крызіс 2011 году.

РС: А кажучы проста, яны прагназуюць, што пры працягу цяперашняй палітыкі пайтурцыца 2011 год?

Чалы: Наўпрост яны так не гавораць. Але яны так не казалі і ў 2010 годзе. Але ёсьць папярэджаньні, што вы крыху пасьпяхалі з чаканьнямі наконт інфляцыі. І што стаўку рэфінансаваньня, якую вы так хутка зьніжаеце, магчыма, давядзецца рэзка падвышаць. Заспакоенасьць наконт фармальна плаваючага курсу — таксама рэч небяспечная. Курс фактычна фіксаваны. Фонд ня можа наўпрост сказаць, што патрэбная дэвальвацыя, яны дыпляматычна кажуць, пра «неабходнасьць захаваньня гнуткасьці плаваючага курсу».

Юры Дракахруст
<http://www.svaboda.org/content/article/25014908.html>

НАШЫ КОШТЫ

Белорусские власти признали, что овощи в нашей стране стоят существенно дороже, чем у соседей.

Этот секрет Полишинеля поведал министр торговли Валентин Чеканов на заседании президиума Совета министров, сославшись на информацию МИД.

По данным, которые приводит сайт правительства, на 23 мая свежие огурцы в Беларуси стоили дороже, чем в Украине (на 44%), Латвии (на 11%) и Польше (на 47%).

Стоимость зеленых культур в Беларуси выше, чем в упомянутых странах на 32-82%!

Также министр констатировал, что ассортимент ранних овощей и фруктов от отечественного производителя пока не может удовлетворить потребительский спрос.

Чеканов предложил для повышения

конкурентоспособности отечественной ранней овощной продукции провести анализ состава затрат при формировании отпускных цен, а также снизить издержки.

Раскроем еще одну «военную тайну»: не только ранние овощи в Беларуси стоят дороже, чем у соседей, но и еще ряд позиций, за которые отвечает сельское хозяйство — свинина, говядина и т.д.

А теперь сопоставим это с тем, что сказал первый вице-премьер Владимир Семашко, открывая 5 июня выставку «Белагро». Как передает БелаПАН, высокопоставленный чиновник сообщил, что на программу возрождения села в 2005-2010

НАШИ ОВОЩИ ДОРОЖЕ, ЧЕМ У СОСЕДЕЙ

годах потрачено 42 миллиарда долларов, а новая программа (теперь уже по стабилизации села) на 2011—2015 годы обойдется еще 25 миллиардов.

Стоит отметить, что наша аграрный комплекс пользуется целым рядом льгот. К примеру, как отметил Семашко, «сельхозпредприятия покупали калийные удобрения по 16-18 долларов за тонну при том, что средняя цена на мировом рынке — 434 доллара».

И при всем этом цены на мясо и овощи в Беларуси выше, чем в Польше, где средняя зарплата в 2 с лишним раза больше нашей. Ох, не в коня получается корм. Каким-то извращенным получилось «возрождение села».

Почему же, вложив огромные

деньги в сельхозпредприятия, на выходе Беларусь получает очень дорогую продукцию? Вот мнение эксперта директора исследовательского центра Института приватизации и менеджмента Александра Чубрика.

— Если бы я знал, что существует точный ответ на этот вопрос, я бы с удовольствием его послушал, — иронизирует эксперт в экспресс-комментарии «Салідарнасьці». — Когда мы видим рыночные искажения, связанные с сельским хозяйством, в первую очередь, они связаны со стимулами, которые для них созданы. Сельхозпроизводители получают огромные субсидии от государства. Если бы эти

субсидии были направлены на снижение себестоимости продукции, тогда они были бы оправданы. Но на сегодняшний день отрасль субсидируется по принципу — производите хоть что-нибудь, а в такой ситуации система не стремится к самосовершенствованию.

Резюме: нет стимула повышать эффективность, когда субсидии дают, а на импортную продукцию введен ряд ограничений. Если бы была конкуренция, отечественный производитель озаботился бы эффективностью ценообразования и производства, а в противном случае он не заинтересован в этом.

Сергей Балай
<http://www.gazetaby.com>

ЭЛЕКТРАЭНЕРГІЯ

ПОСЛЕ РАЗГРОМА «МАФИИ» ЦЕНЫ НА ЭЛЕКТРИЧЕСТВО ПОДСКОЧИЛИ

С 1 июня электричество для жителей Беларуси дорожает на 15,7%. Такое решение приняло правительство.

Вэтойсвязиуместнонапомнить, што 16 апреля Александр Лукашенко провел совещание по вопросу функционирования и развития белорусской энергетики. Тамглавагосударства устроил настоящий разнос руководителям отрасли.

Лукашенко отдельно указал на проблему постоянного повышения тарифов на электричество, вызывающую негативную реакцию, как субъектов хозяйствования, так и населения: «На этом начинают активно спекулировать и наши противники. Поэтому мной было поручено Комитету государственного контроля провести детальную проверку обоснованности формирования тарифов».

В свою очередь, председатель КГК Александр Якобсон рассказал, при помощи каких маленьких хитростей завышаются тарифы на электричество. Также он заявил, что энергетики тратят неоправданно большие средства на содержание многочисленных санаториев,

баз отдыха и оздоровительных комплексов, относя эти расходы на себестоимость.

«Вы душите население, душите предприятия, вы приходите ко мне и постоянно просите и требуете: надо тарифы увеличивать для населения – надо на мусор, на то, на это», – демонстративно возмутился Александр Лукашенко. – «Энергетики сформировали общество, которое можно назвать государством в государстве. Это некая своя независимая организация с элементами мафии и банды».

В результате руководитель Беларуси поручил соответствующим органам разобраться и с санаториями, и с автомобилями, на которых ездят энергетики, и с кредитами, которые они сами себе выдают. «Порядок должен быть наведен. И он будет наведен», – подчеркнул Лукашенко. – «В течение этого месяца все вопросы должны быть решены».

Спустя пару дней глава Беларуси подписал указ об отставке министра энергетики

Александра Озерца – «за провалы в управлении отраслью». Также должностей лишились первый замминистра Эдуард Товпенец и генеральный директор «Белэнерго» Алексей Ширма.

Никто, конечно, не ожидал, что с приходом в отрасль нового руководства тарифы на электричество снизятся. Но вот на то, что они какое-то время после такого разноса не будут повышаться, некоторые граждане рассчитывали. Как выяснилось, напрасно.

Несмотря на то, что «мафия» разгромлена, электричество опять подорожало – на 15,7%. К примеру, с 1 июня за 1 кВт.ч в жилых домах (квартирах), оборудованных электроплитами, придется платить 375,9 рубля (сейчас – 324,9 рубля). Такой вот получился «непредвзятый взгляд на систему ценообразования».

Вырисовывается тенденция: если глава государства публично возмущается тем, что цены на что-либо завышены, – значит, жди подорожания...

Вадим Ливнев
gazetaby.com/cont/art.php

СПАЖЫВЕЦКІ РЫНАК

ЗАХОПЛІВАЕ ГАМАНЦЫ БЕЛАРУСАЎ

Крызіс забяспечваў ўстойлівы збыт айчынным вытворцам на ўнутраным рынку: спажыўцы, даходы якіх былі невялікія, «куплялі беларускае». Цяпер сітуацыя прынцыпова іншая.

Цяпер сітуацыя прынцыпова іншая: зарплаты насельніцтва павялічыліся, спажывецкая актыўнасць вырасла і ... пакупнікі пераклучыліся з айчынных тавараў на імпортныя. Ітэрнет-газета Naviny.by распавядае аб выніках адбыліся змяненняў на спажывецкім рынку.

Беларускія тавары губляюць долю

Сведчанннў таго, што імпорт захоплівае спажывецкі рынак Беларусі, некалькі - гэта пацвярджаюць і дадзеныя знешняга гандлю, і вынікі продажаў тавараў у беларускіх крамах.

У першым квартале 2013 года імпорт харчовых тавараў павялічыўся ў параўнанні з аналагічным перыядам мінулага года на 31,5%, нехарчовых - на 34,9%.

Значны прырост імпарту адбыўся, галоўным чынам, па тых групах тавараў, якія традыцыйна завоззяцца ў краіну. Так, вырас імпорт садавіны і гародніны (капусты - у 2,2 разы, цытрусавых - на 32,9%, вінаград - на 33,5%). Акрамя гэтага, павялічыўся імпорт алкагольнай прадукцыі: піва - на 31%, моцных спіртных напояў - на 30,2%. Рост імпарту сведчыць пра рост спажывання пералічаных пазіцый на беларускім рынку.

Але ў цэлым, трэба сказаць, доля імпарту ў сегменце харчовых тавараў застаецца адносна невяскоай ў Беларусі. Паводле звестак Белстата, доля продажаў тавараў імпортнай вытворчасці гандлёвымі арганізацыямі ў студзені-красавіку 2013 склала 29,1%, у тым ліку харчовых прадуктаў, напояў і тытунёвых вырабаў - 17,7%.

Зусім іншая карціна ў сегменце

нехарчовых тавараў. Імпорт тут наступае па ўсіх франтах. Як бачым на ніжэйпрыведзенай табліцы, практычна па ўсіх таварных пазіцыях, якія ўлічвае афіцыйная статыстыка, імпорт істотна вырас.

Асабліва адчувальны наплыў імпарту па наступных таварных групах: тэлевізараў, бытавой тэхніцы, прадукцыі легпрама. Імпортныя тэлевізары ў студзені-красавіку 2013 г. ў параўнанні з аналагічным перыядам мінулага года павялічылі сваю долю на беларускім рынку на 19,8 працэнтнага пункта да 79%, удзельная вага прывазных пральных машын падскочыла да 50,6% (супраць 32,4% годамраней). Таксама, як бачым, прыкметна павялічылася доля на ўнутраным рынку импортных трыкатажных і панчошна-шкарпэткавых вырабаў - з 20,3% і 9,3% у мінулым годзе да 29% і 16,2% адпаведна ў студзені-красавіку 2013г..

Паводзіны беларусаў: даўняя заканамернасць

Галоўную прычыну росту долі імпарту на ўнутраным рынку эксперты бачаць у росце заробкаў. Калі ў першым квартале 2012 года сярэдняя зарплата складала ў эквіваленце 364 долары, то ў студзені-сакавіку 2013 г. - 524 даляра.

«Рост спажывецкага імпарту выкліканы, у першую чаргу, павелічэннем даходаў насельніцтва. Калі ў беларусаў растуць зарплаты, яны пачынаюць пераклучацца на імпортныя тавары. Гэта даўняя заканамернасць», - кажа навуковы дырэктар Даследчага цэнтэра ІПМ Ірына Тацыцкая.

Яшчэ адну прычыну росту спажывецкага імпарту назіральнікі бачаць у тым, што

хуткі рост заробкаў, які назіраўся ў мінулым годзе, павялічыў сабекошт вытворчасці айчыннай прадукцыі.

«Павелічэнне заробкаў у Беларусі павышае сабекошт вытворчасці прадукцыі, а адпаведна і яе канчатковую цану. На гэтым фоне імпортная прадукцыя, коштыякойудоларавым выразе застаецца нязменнай, становіцца больш цікавай у вачах пакупнікоў», - мяркуе сустаршыня Рэспубліканскай канфедэрацыі прадпрымальніцтва Віктар Маргелаў. Росту імпарту, мяркуе эксперт, спрыяе і той факт, што ў краіне актыўна развіваецца буйнафарматны гандаль, дзе шырока прадстаўлены прывазныя тавары.

Наплыў імпарту органы дзяржкіравання Беларусі спрабуюць абмежаваць адміністрацыйнымі спосабамі - шляхам, упрыватнасці, давядзення дырэктывных паказчыкаў да арганізацый гандлю па аб'ёме продажаў беларускіх тавараў. Інтэрнэт-газета Naviny.by на гэтым тыдні ўжо распавядала пра ліст, у якім профільнае ўпраўленне сталічнай мэрыі просіць гандлёвыя арганізацыі давесці долю айчыннай прадукцыі да 85% у агульным аб'ёме продажаў кандытарскіх вырабаў.

Зрэшты, адміністрацыйныя метады наўрад ці дазваляць справіцца з патокамі імпарту, лічаць эксперты. «Пакупнікі адміністрацыйныя метады не разумеюць. Таму толькі збольшага адміністрацыйны рэсурс дазволіць вырашыць пытанні са збытам беларускай прадукцыі», - лічыць Віктар Маргелаў.

Дзмітрый ЗАЯЦ
Белапан

ПРАБЛЕМЫ ЗБЫТУ

«... ГЭТА НАШ ЗАЛАТЫ ЗАПАС»

Тысячы трактароў у раёне МТЗ, сталі адной з самых крэатыўных тэм, якія абмяркоўваюцца на гэтым тыдні ў Байнэце. Аднак, па версіі кіраўніцтва завода, «усё добра, цудоўная маркіза».

У адказ на пытанне «Камсамольскай праўды ў Беларусі», ці праўда, што на прадпрыемстве назапасіліся дзясяткі тысяч трактароў, генеральны дырэктар МТЗ Уладзімір Ваўчок заявіў: «Гэтыя лічбы неаб'ектыўныя і памылковыя ў разы. У нас проста немагчыма размясціць такую колькасць тэхнікі.»

Зрэшты, сёе-тое ў загашніку сапраўды маецца. Ваўчок кажа, што гэта тлумачыцца праблемамі Расіі, якая, уступіўшы ў СГА, скараціла падтрымку сваёй сельскай гаспадаркі, і Еўропы, дзе значна замарудзіліся тэмпы росту эканомікі.

Але, на думку гендырэктара, трактары, назапашаныя на складах, - гэта не праблема. «Гэта наш залаты запас», - кіраўнік прадпрыемства.

Якая выдатная крэатыўная логіка! Згодна з ёй, Беларусь можа лічыцца адной з самых багатых краін свету.

А ўсё дзякуючы гарбарнай і абутковай прамысловасці (на складах яе прадпрыемстваў, па дадзеных Нацыянальнага статыстычнага камітэта, на 1 мая сабралася 268,1% ад сярэднямесячнага аб'ёму вытворчасці), тэкстыльнай і швейнай вытворчасці (181,4%) і іншых галінаў. Свой прыкметны ўклад у фарміраванне «залатога запasu» ўносяць прадпрыемства па вытворчасці машын і абсталявання, дзе складскія запасы ацэньваюцца ў 10 трыльёнаў беларускіх рублёў.

Мы, дурныя, думалі, што ў прадпрыемстваў праблемы са збытам. ІАляксандрЛукашэнка туды ж: нервуецца з нагоды перапоўненых складаў. А на самай справе чым больш прадукцыі не прададзена, тым мацней родная краіна!

Вадзім Ліўнёў
«Свободные новости плюс»

ПЫТАННЕ ПРЫВАТЫЗАЦЫІ

БЕЛАРУСЫ ШТУРМУЮЦЬ АДДЗЕЛЫ ПРЫВАТЫЗАЦЫІ

Ажыятаж, выкліканы чарговым рашэннем урада аб пераводзе непрыватызуемых жылля ў арэнднае, выліўся ў пратэсты звычайных грамадзян. 3-за гарачая да мажы абстаноўкі нават быў выкліканы спецназ.

Інцыдэнтадбыўся5чэрвеняў аддзэлепрыватызацыііабмену жылой плошчы Брэсцкага КУП ЖРЭУ. Прыкладна ў 14 гадзін у дзяжурную частку міліцыі паступіла паведамленне пра тое, што ў вышэйназваным аддзеле вялікая навала нервоваганародаістановішча, блізкае да канфліктнага. На выклік прыбылі супрацоўнікі спецназа палка патрульна-паставой службы, якія зрабілі зачыстку памяшкання і засталіся ў ім да канца працоўнага дня, паведамляе «Вячэрні Брэст».

Варта адзначыць, што ажыятаж падняўся пасля рашэння ўрада краіны вылучыць беларусам год на прыватызацыю жылля. Непрыватызуваныя кватэры хутка пяройдуць у разрад арэндных. Дакумент зараз знаходзіцца на разглядзе ва ўрадзе.

Зараз у краіне 392 тысячы непрыватызуемых кватэр. Гэта 14% адагульнай колькасці жылля. Як мяркуе праект указа, у беларусаў будзе год на роздум афармляць ўласнасць на квадратныя метры ці не.

У выпадку адмовы ад прыватызацыі за кватэру

давядзецца плаціць арэнду дзяржаве. Пакуль невядома, наколькі высокай апынецца дзяржаўная арэнда, затое вядома, што за нявыплату жыхары хутка апынуцца на вуліцы.

5 чэрвені прэм'ер-міністр Беларусі Міхаіл Мясніковіч паведаміў, што за прыватызацыю па цяперашніх правілах грамадзянам прыйдзецца выкласці кругленькую суму.

«Чым дом навей, тым ён даражэй. Напрыклад, у Фрунзенскім раёне Мінска прыватызацыя двухпакаёвай кватэры тыпавых спажывецкіх якасцяў будзе каштаваць ад Br 35 млн. у доме 1964 пабудовы да Br 142 млн. у доме 1994-го года», - адзначыў прэм'ер-міністр.

Пры гэтым як мінімум 10% ад сумы трэба ўнесці адразу, а астатняе можна будзе выплаціць у растэрміноўку на працягу 40 гадоў. Праўда, для прыватызацыі можна выкарыстоўваць нявыкарыстаныя раней чэкі «Жыллё». Але калі раней яны пакрывалі асноўную частку кошту, то цяпер толькі нязначную.